

సేవాసంఘప్రచురణములు-1.

6
55

హం లో క్కి

1333
10063

గ్రంథకర్త

బాలదారి వీరనారాయణదేవు.

ॐ

రాజమహేంద్రవరము.

1933.

డి. వి. రమణారావుగారిచే

శ్రీవిద్యావలయము ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె.

హం లో కీ-



ఇది కీస్తుకము. చిత్రవిధములతో బరహా
 మ్మకములతో భయకరనాకములతో, భావవదన్మ
 నములతో విచిత్రమృదులతో వినోదనైఖ్యములతో నడ
 చుఁగఁగలదునకతాబ్బము. ప్రస్తుతము ముక్తివాచనం
 వర్ణనము మాఘమాసము. ఉత్తరామునము గడచు
 చున్నది. గాలిచే నూగులాడు నదీజలములు లోక
 మల్లలాడుచున్నది. కవుల కలములతో, పాటగాని
 పిల్లరాగములతో భక్తులయూహలతో సాన్కర్తల
 సాదృశ్యలతో చరిత్రకారుల సవకాపులతో బసినాపల
 పాలలతో బాడితుల గుండెలతో నూత్నభావములు
 బాంగి పొరలుచున్నవి. లోకవృత్తము దారుమారై
 తలకిందులై తబ్బియున్నది. యాదుదపుసిడివలె తెక
 తెక నుడికిపోవుచున్నది. ప్రజలేదియో యగ్భృతప్రద
 ర్పనమును జూచువారివలె మతిచెడి గంగ వెట్టులెత్తి

యంగలార్చుచు వీధిబడినారు. కొందఱు యజ్ఞమని
 కొందఱు యాగమని మఱికొందఱు సుందరనాటక
 మని వేరొకకొందఱు యద్ధరంగమని పరిపరివిధముల
 బలుకుచు నాయాపగికరములతో, గల్పనలతో నల్లి
 బిల్లిగ నల్లి సన్నాయి నొక్కులు డోలువాయించులు
 వంగరామోతలు, బిల్లనగ్రోవిపాటలు బాడుచు
 న్నారు. చదువరులారా ! మనముగూడ పదిమందితో
 పాటు భుజము గలుపువారమగుటచేత నుక్కమారు
 లోకమును ముందు వెనుకల దొంగిచూచి మరిపోవు
 దము రండు. మనకెందల కీవృథాప్రయాస
 మని యూరడింతురా ; అట్లుకాదు. కష్టములో
 సుఖము, భోగములో రాగము, ఇష్టములో విష్టము
 ఉన్నటే దీనిలోగూడ నేదియోనుండకమానదు. పది
 మందితో చావు పెండ్లితో సమానమనిగదా పెద్దల
 సుద్దులు. నలుగురితో నారాయణ, కులముతో
 గోవిందాన్నాడు. మనతోంగిచూపులకు, దోబూచు

ల కెట్టిలోతుపాతులాన నోయెవ్వడెరుగు. ఒకనికి కాక
 రకాయ బెల్లము, బీరకాయచేదు. తీపునవ్వుము. కార
 వివ్వము. ఒకనికి తావలచిడి రంధ తా మనిగినది
 గంగ. శ్రీరామచంద్రుడు సీతమ్మకై సేతువును గట్టు
 ముండ, నువ్వత నాకేమని యూరికొన్నదా? యథా
 శక్తి సహగమనమట్లు పాటుపడి వీపుపై బంగారురంగు
 గీతలు దెచ్చుకొని కులికియలుకుచున్నది. ఆనుందరా
 కారుని మనోహరరూపమున జూచి మనసుకట్టలేక
 తల దిప్పేక్కి నిందనాలాడుచు కోరచూపులతో
 బారచేతులతో, మిడిగుడ్ల మిటకరింపులతో, వదన
 వికారపు తలటాకాయింపులతో, డొట్టముక్కు
 తొట్టల బొట్టూర్పులతో బొట్టకడుపు బోరలపాటుతో
 ప్రాణేశా, యని పట్టపగ్గములులేని పడుచుగిత్తలాగు
 ఎదవోయిన గొడ్డులాగు, మతిపోయిన వడ్డివృగము
 లాగు కుప్పిగంతులతో, కొండకేకలతో, కొరిపైబడి
 శూర్పనఖ విరహబాధకు బహుమానముగా ముక్కు

చేస్తారు ముందుముందుగా కోయించుకొని మొట్టమొదట
తనదాదిని పోయినది.

వేయికన్నులనారు వెళ్లివేసాలకు వెళ్ళియై వడి
యండిన బాధతాను పాదములకుగుడ్డి పడతియై వడి.
లోకలోకాలనుదగాంగులకు బట్టి మరమ్మతు చేయు
బండరక్కసిముడకొడుకు చేతినిసనునకు చట్టు
బాడలయ్యెను. పరమస్వాధ్వని పట్టపగలు గుట్టుచెడి
పట్టుకొనబోయిన కీచకాధముని కీచకీచలాడి కీచ
కీచుమనినాడు.

వరుగుగుంపులు లోకలకుబట్టి యుష్మలగుప్ప
లాడి యాకాశమున కెరవేసిన చేతులులోనే కమ్మని
పోవులుపెట్టిన వంటపాత్రలను గిరగిరదిప్పి కుదింప
వలసినవచ్చినది. బాణపరంపరలను సవ్యాపనవ్యము
లుగా కురిపించి మిన్నులూదివెల్ల యేరుకురు మమ్మ
మూదికిగా, తెన్నుజేసినవానిచేతులు, ఆకుసావలకు
కురులునువ్వి లోకలుగట్టి, యలంకారములుబెట్టి “తక

తకథిం లిథిగణధోం" అని యభియాయుక్తి సహించినవి. ఇదేమిభారతదేశమో! ఇవే తటిమతఃప్టుబాటులో! ఇదేవీసీలేబద్ధమో! అదేలోటివాస్తవమో! ఇదేంతటి శాంతస్వరూపమో!, కాదు గాబూ! యేదేశపువాడైనా, అదిరిపాటున నీదేశమపై కన్నుపడివేసినాడంటే తలెత్తేరిగి, కన్నులు పుచ్చపడి నాలుక కళ్ళనాలుకనలె చాపి కల్లునిగుడదన్ని కన్నులు దేలవేయవలసినదే. కాని వేరుదాని మన గలదా!

• మాటమాటకు మతము గదా! అడగడగు నకు వడ్డిక సులవేపు వసుపుగుడ్డల ముడల గదా! దినదినము పవా సములు, ప్రహముల నోరి గురనోములు గదా! సుందరమైన యాడది చిక్కబూట్టెటి గూంత కొవ్వతో, ముసిముసినగపులతో కనుబొమ్మదబాయింపులతో దాకనోటి యాపులింతపాడావిడలతో బయ్యారపు ఒళ్లువిరుపు యెరుగులతో తక్కుచు

తారుచు, నిక్కుచూ, నీల్లుచూ, గజ్జెగుట్టములాగు
 మువ్వలబురిలాగు, పావురాగుబాళిపులతో, గువ్వకు
 లుకులతో, కేకికేరింతలతో, ఎత్తరకాపుపిలుపులతో,
 అగరువాసనచేసన్నలతో, కన్నీళ్లజలకములతో, చిలు
 కతత్తడిరాతుబిసిపులతో, నాగినిపగరాగా కాను
 కాదని, అమ్మమ్మనుని అబ్బెబ్బేనుని, ఆచారనుని
 అల్లారుని యంగలాన్చి, కాళ్లమీసవషి, గడ్డముపట్టు
 కొని, వానిగాదని, వరుసగాదని, నీశిగాదని, జాతి
 చెప్పి కోతలుపడు భారశజాతి గొప్పచెప్పగలవా
 డెవడురా తండ్రీ! అదేమిక్కర్సినో, మేహపాదలు
 దేహమునకెకబ్రాళిక శరీరమువుండై దోసపండువలె
 పగిలి ఏరుగురుచు తాతిముక్కులైనా బద్దలయి
 పోవు వాననతో కోతపుట్టు వానిని కాకులు గద్దలు
 రాబుకులు గూడ ముట్టుకోనివానిని పీడపిశాచ
 ములుకుూడ చూడగానే పిక్కబలము చూపువానిని
 నారాయణా చెప్పకోరానివానిని, విరువక మహాదర

ముగ్ధో మందహాసముగ్ధో మనసునిరుగని నడవడి
 తో, మందగించని భక్తితో, మహాప్రసాదముని సే
 వింపును ప్రణేత్యగా! ప్రాప్తియా! జీవితేశ్వరా!
 యనిపించును సేవలుసేయును, సాదములుకడిగి
 కన్నులకద్దకొనును నెత్తిబెట్టుకొను మత్తకాళియల
 కండమైరిలదిన నీమొండిదేశ మెవడు నృప్తిచెనో
 గదా! తెల్లవారితే చేలోపడే సాయాజ్యమును,
 సర్వాధికారమును చెలాయుపగల యధికారమును
 అనభిప్రేక, అన్యప్రములేక, మతిమూరి నతి
 కాల్గించివపడి పెళ్లమేబెల్లెనుని, వడుమముద్దులకు,
 వయసుబింగిపులకు, కులుకుచేతులకు, సన్నాయి నొ
 క్కులకు, చిక్కుపడి బాసచేసిన ముసలిగాడిదను దవ
 మాడ్చి యర్థచంద్రప్రయోగములచే "గెట్రప్" చేయ
 లేక, చచ్చుపెద్దమ్మయి, తండ్రిపరువని, తల్లిమురువని
 కొనవెట్టివలుకులుపలికి దేశాలువిడిచి, పడుచుపెళ్లా
 ముపడేసాట్లయినా చూడక అరణ్యాలపాలయి, "పిత్తు

భక్తి—శిష్యభక్తి” అః ప్రేమ వాదాకడ.

మాటలట్టిపులకేమిలేవోయి తాతాయనీ,
యేదోయోవిధమగా బేరమసాసాయిపలేక రా
గాలు భోగా లనమాటకట్టపెట్టి కూటబాధ, కుమ్మ
బాధ, కొంఠబాధ శంఖబాధ, లేక కచ్చిగించి
మక్కునిగట్టి చెట్టుకోడలైతాయును “ఒడేదాడీ
వాలాను” నీకెందకోయి, రాజ్యశాత్రుయన మిదప
డి జమాయిపలేక మసిమసినిగవులతో, ఎద్దు
మచ్చటలతో, వాలచూపులతో, వంకడకలతో,
బిరికపుబిరిగిపులతో కోకిలగానమతో కమ్మొట్టుచేతి
బొమ్మల వయసుకులుకులు చెరికిలచి చెంజలకొట్టి
తే, మసుగులోగుద్దలాట నయేమిటో చూతా
మయినా బుద్ధిలేక, ఒక్కమైలుపోడుగుమద్దమబా
కుచి చూతామని కోరికైనాలేక, బెడరుచూపులు
జూచుచు పెదవులుదడపుకొనుచు, మోచేకిమలుపు
మాటలైనా చేతగాక పండువంటిరాజ్యాన్ని, బంగారు

వంటి సంతానము రానిది, మాణిక్యము లాటి మందిని మంటగలి
 వి కన్న సంతానమును కాపాటుచేసి, ఉన్న భార్యను
 ఉరుపాలు జేసి కాష్టాలదబ్బకు కాపుగాయుచు “సత్య
 వాక్పీపాలన — సత్యవాక్పిపాలన” అని రెండోరా
 వేయవ డొకడు. “పూర్వ బ్రెండ్రోచర్ (గ్రాడ్డివాడు)
 కద యని దూరమాల చించి ప్రేమతో సహాయ్య
 కడిన దానికి శ్రీ ఫలమాయని “జలరొడ్డిపై బందో
 జనుచేయక” న్యాయము — ధర్మమని — నీతియని —
 జాత్యని, శ్రీరంగసేతులు, వలకాయితలు, దాబు
 సరికోఫలు, డర్బాకేపాలువేసి, సప్త సముద్రము లిం
 కించ జేయ, కులపర్వలములు గూలించ జేయ, అష్ట
 దిగ్గజముల సడలించ జేయ, మహాకరుణ, శూరు
 లను, చేల బెట్టుకొని, గండలు కూలు శత్రుస్థాన
 మున — దండలుదరిగిన మగవారికనులయెదుట —
 కొమ్మలు వచ్చిన కోడెగాండ్రి కొండ చూపుల కొనల
 ముందు — నూనూగుమీసాలవారి నూత్నయాపనము

కడ—ధర్మమూర్తులగు తాతలచిక్క మొగములనగ్గర
 కోరిమీనపుకొంటివాడొకడు కొప్పుబట్టి యీడ్చు
 కొనివచ్చిర కోమలాగిరి, కోకకొంగుకొనవ్రేల బట్టు
 కొని శంయ్యో మొట్టోమని, కూకలుబెట్టు ఆమ
 కూతుని—మానభంగము, మానభంగమనియెడ్చు
 మానవతిని, పోతవిగ్రహంలాగు—బడితికట్టలాగు—
 బుట్టబొమ్మలాగు ఊడగొట్టిననుంచొక్కెమలాగు చూ
 చుచునదరుబెదరు లేక, కన్యకలకుల నన్నిమంటలు లేక,
 మోమునముడుతలు లేక, కనుబొమల చిట్టింపులు లేక,
 కోరిమీనపు మెలిమడతలు లేక, పెదవి నెక్కులు లేక,
 పాముబునలు లేక శ్రీ గామచాద్రా, శుద్ధనర్వ
 మూర్తివలె, జూచుచు “శాంతంభూషణమ్, శాంతం
 భూషణమ్” అని బోధించువాడొకడు.

పాపబుద్ధికో—పక్షపాతమునకో—పరమార్థ
 మునకో—పాదుసేయుటకో—పాలించుటకో, పాద
 ములుబట్టిన వానిని, బ్రతిమాలిన వానిని, ప్రణమిల్లిన

వానిని, పాపమనక, పరమార్థమనక, బాహ్యవిశ్వము
 బనికిరావని పారదోలగా, పుచ్చేగరగొట్టి బూదలో
 గలిపివేయక, మట్టిబామ్మపై మనసులిలిపి, మహావిప్లవ
 చే, మహాభక్తిచే, శక్తినాతుడై, కిరాతకివకిసను కొం
 చెంమచ్చు గూపిపగామనను వట్టలేక, సిగ్గులేక తగును
 నమ్మామనిచెంగడేరి గురుదక్షిణకొరినపుడు, మూల
 గదిముచ్చల్లు గుడిచూపించి, వీసెబూరులు, మునుకు
 బూరులు వియ్యపురాలసెను, నేతీయప్పమ్మలతో
 గౌరవించి, చెక్కివేయక, మాడ్చివేయక, వెత్తివేదా
 తాల వెంకళస్సము ఆస్థానాత్మగావించి కొని “గురు
 భక్తి—గురుభక్తి” యని కూతలు వెట్టునాడొకడు.
 మహారాజదర్జాతో, పట్టుకుస్తులు బడాయించి
 యత్తురు గమగమలతో, బచ్చిగునిగనిగలతో, కస్తూ
 రి చకచకలతో, జందనచర్పల ఘుమఘుమలతో,
 చారకాంతల వెనుక హంగుకోపులతో, మద్దెల
 ముక్తాయంపులతో, బాకాలపసందులతో, నాసామి

రంగా, అగ్నిబరాలవలె భగ్గునపెరిగిపోక, సిరులనక
 మరులనక—కరులనక—హరులనక—అర్ధరాత్రము
 న హాయిగా హంసమాలికాతల్పముపై న, కరుండి
 దబ్బవంట వంటి—దామిగ్గింజలవంటి—తామరాకు
 లవంటి—తాబేళ్లవంటి—పంచదారవంటి—పాల
 మీగడవంటి, యవయవాలుగల చక్కని చుక్కను,
 గజ్జెగోడిగను, ఏ ద్దుమ్మూర్తి, నరాలకుప్పను,
 మాంకాయలముటచ, అబ్బా! రిలేగానిచేతి జంత్రి
 పుబామ్మన, నారామచలకన, వహరాజబిడ్డను
 విడిచిపెట్టి, చెట్టలూ, పుట్టలూ, కొండలూ, బండ
 లూ, నూతులూ, గోతులూ, దిన్నెగోళ్లకట్టు తిరిగి
 తిరిగి, తిండిలేక, తిప్పలులేక, నదీలేక, నీరులేక,
 చిక్కిశల్యమై, మాలకాకిలాగు, కాలకాలిపిల్లి
 లాగు, అసులొకడలాగు మనమని, గతమని,
 మాయయని, మంచయని, మతులువిరచి “అహింసా
 పరమోధర్మ—అహింసాపరమోధర్మ” అని తెగనీలు

గునాదొకడు. ధర్మమనియొకడు — దానమనియొకడు.
 పరోపకారమని యొకడు — పారమార్థమనియొకడు
 కడు — త్యాగమనియొకడు — భోగమనియొకడు —
 మతమనియొకడు — మహానీతిమనియొకడు — భగవం
 తుడనియొకడు — బ్రహ్మాండమనియొకడు — వీరివారి
 బంగారుగాను, ఒకటేబాధలు — ఒకటేరాగములు —
 ఒకటేదరువులు — ఒకటేమాపులు — ఒకటేకోపులు
 ఏమిచూడినా, ఎక్కడజూచినా, ఎవనిచూచినా
 గుండెనడదడుగుదరాత్మడీ ! రాగాలుతీసి భగవం
 తుని జూచునాదొకడు — భోగాలుమాని భగవంతుని
 జూచువాదొకడు — భుక్తిచూచునాదొకడు —
 కొండెక్కి చూచువాదొకడు — కోతినికోరిగానువా
 దొకడు — బెదరించి చూచువాదొకడు — బెల్లించి
 చూచువాదొకడు — అబ్బబబ్బ ! కాంతలకొగిళ్లలో,
 పసికూనలముంగిళ్లలో, వేశ్యలఅంగళ్లలో, కవుల
 కారుకూతలలో, మునులముక్కొనలలో, అమ్మ

లక్కలజ్జాస్యములలో, దాదినమ్మదాటులలో, తందా
 నతానగాడి దరువులలో, వచ్చివాఁ మూలుగులలో,
 తోడిప్రేగులవాడి కూతలలో, మొదలుకత్తిరింపువాని
 మోటుపాటలలో, కొనవెట్టివానికోలాటములలో,
 నిడపునామములవారి మెడలలో, పుష్పగలవారిదృష్ట
 లలో, తెగనీలుగుగాడి తైలక్కలలో, నూటపదకొం
 డ సెట్టలలో, “మెసన్” వాడిమతములలో, గొల్లను
 ద్దులలో, గోవిందనామములలో, కొండవాగు గుట్టపై,
 దొమ్మరినాని దొంతరపై, దూదేకులమియాదుక్క
 పై, బడేసాపేబు బండపై, బోడిదాని గుంకపై
మొడిదేవుడేగదా తాండవమూగుచుండును. అదుగ
 కుగు దండాలు-ఏకాసిమరణాలు-రాకాసిజాతరలు-అ
 మాసతానాలు-పున్నాలపూజలు- గుడిమీదబొమ్మ,
 మెడలోనితాడు, ఒడిలోఁకసుపు, అంతావితయేగ
 దా. గండందాటి పిండంభూమిపడిలేకర్క కాలంతీరి
 కైలాసమునకు కార్లుచాపితే కర్మకుట్టివాని బుట్టుకు

మంగలివాని కత్తికి జనానిపితే కర్మ, కర్మముచాలక
 గంగలో దిగితే కర్మ, కోడెగాని మెడలో తాడువేసిన
 కర్మ. వయసుచచ్చిన మిఠారి, మదనుని కాసింలేసేపుగది
 లోకఠారి గవ్వనకు కావలసినంత కర్మ. ఇంటిలోనికుం
 టిముండజారిపోతే తలపుబిగిపుం. తల్లి ముండదగాచేసి
 దాటిపోతే మీనమెగింపులు. తండ్రికి తలతగ్గులు
 ఇంటిలోని యల్లాలి కొంటెతనపు తంటాలకు గడ్డము
 పెరుగులు—చీకటి తప్పునకు తప్పెట చప్పుగులు—విం
 దు మీపులకు పనాదుమేళములు—బిడ్డకు జాచుట
 కడ్డుజెరలు—గడపదాటుటకు కానిశకునములు—మహా
 దొడ్డజాతిరా, మహాదొడ్డజాతి. దేశదేశాలచరిత్రలలో
 దివ్యమైన, దీప్తైన, దిక్కైన తీరైన, తిన్ననైన దేశ
 చరిత్రవిడియే గదా!

జాతులలో కమ్మని కస్తూరివంటి జాతి, నీతులకు
 నిధి, భావములకు బంగారుకొండ, మూటలకు మాణి
 క్యము, కవులకు కన్నతల్లి, భాషకు భాగ్యవల్లి, దేశ

ముమాట దైవమెరుగు. జాతిమాట జగమెరుగు నీతి
 మాట నెన్నశక్యముకాదు కాని యిప్పటి కాలపునా
 గరికాల నాజాతు పసెరు మాడగానే గుండె దడ
 దడలు, కాళ్లు గడగడలు, కడుపు గుడగుడలు, కోడి
 మాతను మూడులేచి యిల్లాశ్చి జలకమాడి చాయ
 కనుపు పూసి నువట బాకిచక్కమాతని, కు కుమ
 బాట్లతో మహాలక్ష్మిలారు. నటచేరి వడ్డించి నల్ల
 భువి పాదాలు పూజించి, యత్తమాళ్లకు ఆయిబిడ్డ
 లకు సూదులేని, గోమలేని మేలిముచ్చటలు దీర్చి,
 యతిధియభ్యాగతులను సోచూచి గృహరాజ్యమున
 కు రాణిమై టింగురంగాను తిరువంగుటన మాత
 దానికి, ముందు కత్తిరిపుల్లతో పంచనాభీని బ్రలుగో
 వెయ్యనాకుపసెరులతో కుక్కతోక పిడిమట్టు
 బింకములతో-బోడిముక్కుతో-బోసి మొగముతో-
 గూడచుట్టులతో- కాళ్లతో నలగో నొంగట్లతో-
 గాడిద గొంతుకులతో-కప్ప బెకబెకపట్టు మురువే

సికొని, దానబ్బ సొమ్ముదాచిపెట్టువట్టు, తాతగారిము-
 త్రై తగులకిపోయినట్టు, వారమనక, వర్జయనక, వేళ-
 యననీ, చాళయనక తెగసాగుకు బేరమొదులకో! మూ-
 తకొప్పలకు గంటికాడలు, ముక్కరలకు, ముక్కడ్డ-
 ములు, చేతిగాజులకు జాతి గడియారములు బనా-
 యించి మొరమునకు కొట్టుకొన్న కొత్తనున్నపు జా-
 రుపూతలతో, పికారెందులకో! చంకబిడ్డకు చండ-
 మామనుకాపి, చద్దిగుడిపి, జోలపాడి, జోకొట్టు, ని-
 ద్రపుచ్చదానికి, కోలి చంకను తగిలించి బజారు
 సొసాముపులు, మార్కెట్టు రేటులు—మార్పింగు
 వాకులు—మ్యారేజిబాంకులు—ఎందులకు? వహ్వ!
 వహ్వ! తొంబదియేండ్ల తొక్కునకు తొలిసమర్థ-
 ముచ్చటలు—మూడేండ్ల ముద్దుకూనకు మూలము
 నుగులు. అరువదియేండ్ల యత్తగారి యడ్డాలలో పురి-
 టికంపులు, ముప్పదేండ్ల ముద్దుకోడలి ముంజేతులకు
 ఎరుకులసాని వేరుముక్కలు, తాతగారి మీసాలకు

తళతళలాడు జీడిపూసలు- పోరగానికోలబుట్టకు బా-
 లమరుపులు, తండ్రిది పూర్వాచారపు వట్టి తంతు, త-
 ల్లిది నాజూకు నాగరికపు ధోరణి, తనది విదోమ్యా-
 లేటి గడబిడలు. కొడుకు ఇంగ్లండులో బడబడలు—
 కోడలి ఎ గ్లమైడ్లో గుడగుడలు—తన పూర్-
 మైడ్లో దడదడలు. అత్తగారిది అద్దాలరవిక—
 కూతురుది గుండీలపర్పు కోడలిది కుంఠిని, ఛేషన్
 బాలు బాకెట్టు. సెహబాన్! సెహబాన్! ఏమినాగ-
 రీకము! ఏమి నాగరికము! ఏమినాజూకు పసాదు! ఏ
 మి సివిలైజేషన్ చాలు చాలురాబాబూ! క్రొత్త
 బులపాటమా చాలును. అప్పుడేయైనదా, యింకా
 ముందున్నది మనశ్శృంగారం. సరేకాని యామూల
 చాలా గండరగోళముగానున్నది. చూపులాపకీ-
 కు దిప్పి పోకన్ చేయాలి. ఆహా! సైట్ వెరీ బ్యూ-
 టీ! సింప్లీగాడ్! అన్నేరల్! మ్యాచిలెన్, బెరా-
 విమగా! శక్తియంటే నీదేశక్తిరా! కత్తి తిడు—కట్టు

లేదు—మందు లేదు—గుండు లేదు, కత్తుక ఉక్కిరి
 చిక్కిరియై, డెమ్మ-పెట్టి ఫట్టలు కొట్టుచున్నదిరాదే
 శ్యము. కుడుములు తీన్నా గుజ్జ వేల్పు బొజ్జవలె రా
 జ్వరమకు. కడుపుబ్బి భేరిమోత మోగుచున్నది.
 తిగి-తా స్త్రీయైనది. నూరుకాకులను తీన్నా, రాబాదు
 నకు ఒక్కగాలిపెట్టు. కడివంత గుమ్మడి కిత్తికినా కువ.
 అబద్ధపు పెండ్లికి మిడ్డివాయి పున్నాడు, మాటలా
 డలేని మందభాగ్యుడు మహావ కయై నడవనివడ డ
 బాబమోత మోగుచున్నాడు. నరసాపురము దగ్గర
 నక్కడ్డగిస్తే తిరుపతికొండకి తిరిగిచూచే తాత
 శిరంగి గుండుకు, పిలుపు నరంజానిద్దముజేయుచు
 న్నాడు. అగ్గిపుల్లనటాచి యడలె తియామకలు దవు
 డాయించు, అడవి సన్నాసి అయ్యగారి యధికారా
 నికి ఎదురుకోలు సన్నాహమంటాయన్నాడు ఓరి
 బాబోయి! గుమ్మనాడాటి రానికూడినకు, కుర్చీల
 కెక్కి కుంభినివాడి దుఃఖతెంపుతామని తోడ కొ

ట్టుచున్నది. బావురుగాని కూతకు ధర్తను కౌగిలించు
కొను, అబల, భీరువ, అనద, ముగద, ముప్పైతా
డు వదలించుకొని, మోరవంచి, మోకాలు నేల
దువ్వచు, సవాళాచుని పెద్దవీధియాగోతువలె రంక
లు వేయుచున్నది. పిల్లవాడు పిల్లి మాట వినదు. తల్లి
తండ్రికి లొంగదు. తండ్రిమనసు తామరాకులో నీటి
వలె తల్లడిల్లుచున్నది. మ సుకుదురుపాటునకై మం
చి పొత్తమేదైవ వినవలెను. ఆడగోయిన తీర్థ మెచు
రైనదే. అదిగో యావృక్కను కాలపురుషుడు కమ్మ
ని కావ్యమును గంటమోతలతో బ్రార్థించినా
డు. కావ్యమనగానే కంగారుపుట్టి దేవాము గజ్జికాకే
రకాయలాగు కంపమెత్తుచున్నదేమి చెపునూ. మన
ను మంచిగంధపు పూతలకు, పుప్పొడి పానుపులకు
చిగురు విననకట్రలకు, అగరువాసనలకు అరటిపట్టి
లకు—తామరతూండ్లకు—కప్పరపు కళికలకు, బ
రువులెత్తుచున్నదేమి? వేటయాంటములు, కోటగడవి

డలు, పేటముచ్చటలు, పిల్లచూపులు దొరకుననియా
 మాక్కువర్ణన, చెక్కువర్ణన, కొంపవర్ణన, చెంపవర్ణన
 దుమ హాసం, ఒజలిబిరుసు, రుచి చూడవచ్చునా యా?
 ఏదోమనకెడలకు మనదారిమనది. ఏవోకెడము
 క్కలవిని నాటిపోగాము. ఓహో! కావ్యగర్భమైనవ
 రనములతోగండి కొత్తావగాయ యూటవలెకానిపోవు
 చున్నదే పాకము తేనెపాకమే. శయ్య గూబగుంయి
 మన చున్నది. వృత్తిజీవిమునకు స్వస్తి చెప్పుచున్నది
 రోగిపై కోరికోయిచున్నది. కావ్యమనందూ శాంతర
 వము ప్రధానముచేసినాడు టట్ పాద చేసి పారవే
 సినాడోయి, శృంగారములేనిదే బూట్లేదే. లేకేమి
 పచ్చిశృంగారములేదు. కట్టుకరువులు విడిచి పందిరి
 గుంజల కెక్కబాకించలేదు. పాలుమీగడలు విడి
 చిపన్నీరు చిలుకులకు—జోలేదు కండ వెన్నెల
 ను, బీరెడయని, యెడలు మండుచున్నదని
 గుడి గుడిగుంజములాడించలేదు. మల్లిపాస్పలను

ముళ్లకంపలన లేదు. అర్ధరాత్రీమాన శివమెత్తినట్లు,
 మాలగొండ పనరు పూసుకొన్నట్లు తలఁరియజో
 యించి, అల్లల్లా అశ్వరభా'యని తందనాలాడించలే
 దు. శృంగారమును సంసారపక్షముగ జేసి, దానికి
 శాత్రుసముపూత మెరుగుపెట్టి, భవపరాజ్ఞులకు,
 పథ్యముబెట్టి తలమును కలుచేసినాడు కన్నగట్టి ము
 క్కుబట్టి గంగమునుగు తలబోతులకు తప్పగన్నాడు.
 ఇకనునాముకునిమీద కన్న వేదాము ఆరిదు, అనా
 ధారణమేధానంపన్నడు—నుగుణ గణవిరాజితును
 బహును దరమూర్తి— సంపూర్ణత్యాగి— అపలా
 మేలుపలా ఒక్కటే పరబ్రహ్మస్వరూపము తాకిక క్రి
 యానురంధరుడు—అడుగున కిడుగు—ఎత్తుకకెత్తు
 పేచీకిపేచీ—నుడతకునుడత—తోడికితోడి చేయి
 కిచేయి కలుపుబడేవస్తాడు. నాముకరాలో, సవ్యసం
 భరితయై, ఉదారచిత్తయై, ముప్పదిమూడుకోట్ల ము
 ద్దుసూసులకు వీరమాతయై, రన్నగర్భయై, రామణీ

యక సుగరకస్తుప్రదర్శితమై, మనోహరమగు స్వ
 రాజ్యలక్ష్మి—సుగరకో—స్వరాజ్య సుపాదనా
 మృతపానీయము సరివరి—ఆగర్భమా! దాస్యశృం
 ఖలావి—క్తి—బలే, పాత్రా—స్వభావపిదమై మ
 నోహరకల్పితమగు సాత్వికసూత్రము... సూత్రద
 ర్శికుతో—జగన్నాటకసూత్రధారి—చెప్పటకేము
 న్నది? ఏప్రకరణమున కాప్రకరణమే, ఏయం
 కమున కాయకమే, ఏయాశ్వాసమున కా
 యాశ్వాసమే, ఆటపెయ్యటలు—అష్టలు అష్ట
 లు—పరతులు వలె ఉన్నవి. వేషధారులు, కు
 దేళ్ళు, బేర్లు, పైబేర్లు, మీదపంపుళ్ళు బెట్టి
 కొంపలన్నుకొని మరి యుడాయించుచున్నారు. ఎక్క
 డకక్కడే—ఎక్కడకక్కడే—ఎక్కడకక్క
 డేముక్తి—ఏమి కథాకల్పన—ఏమి పాత్రపోషణ, ఎట్టి
 పాత్రోచిత్యము—ఎంతటి సపుష్టి—ఎంతవాంగామా
 యైనాయున్నది. ముద్ది యనుచుచున్నవి. ముసుగు

లో గుడ్డలాటున్నది. నేనే కథవట్టలో దూకెదము.
 అమ్మయ్యా! పాఠశాలీపరాభవముట్టమే కమ్మలు చా
 దరి సిరుగమ్మచున్నవే! దేహము నడకుచున్నది.
 మాటలు స్వాధీనములుకావు. “మైడ్ సెస్సెన్” ఆ
 యిక్కిరిబిక్కిరులేమి?—ఆతెగమూలుగులేమి?—ఆ
 యార్తనాదమి లేమి?—ఆరక్తస్రావమి లేమి?—ఆ
 హడావదు లేమి?—ఆరవిక నదిలి పులేమి? ఆమేకువిగిరి
 లేమి?—అగుండ దట్టింపు లేమి?—ఆమిక్కిరిపుము
 చ్చట లేమి?—ఆపొట్టపాకు లేమి?—ఆముక్కురాపు
 లేమి?—చీ—చీ—చీ—రావణుడు నీతను కరాభ
 వింవలేదా?—కిరాతుడు దమయంతిని మోహింపలే
 చా?—కోడికేవమున ‘ఊయిగ్’ చేసిన కొంటిదే
 మేద్రుడు లేదా! రక్కసిచేతలకైన లిక్కైనదే పాం
 తాలీపరాభవము. రసము నీరినమగదా. ఎట్టిగాడిద
 గత్తిర. అడవిదున్నలపొరలాట—ఎలుగుగొడ్డుకమ్మ
 లాట. ఇక లేదు—ఇక లేదు—బారతదేశపరాక్రిమా

లు పెట్టశక్యముకావు. ఆడబ్బసిగతరగ, ఆడువారిమీ
 'ద హడావిడిచేసి, కొమ్మలుతరిగిన ఉమ్మరావులుకొం
 వలతోకూలి నేలవట్టమైనారు. పూర్వము. చేపయై,
 తాబేలై, పండ్లయై, నందియైన కరమాళ్ళు 'ట్రావి
 లింగ్ జేగు' తో బయలుదేరి తిరుపతిక్షేత్రమునకు ము
 హూర్తము పెట్టకమానడు. 'ఆపరేవకాకు ప్రారంభి
 స్తాడు. ఇక్కడ నలువగూడదు. కేరొకభాగమునకు
 జోదాము. అబ్బసి—అబ్బసి—ఇది ముండ్లదాని
 వ, త్రాసి. ఏలినాటిశని—ఎండలోవేసినమంచం నల్లు
 లకంటె, పెనముమీదవేసిన రొట్టిముక్కకంటె—కుం
 డలోనుదుకు కూకంటె—కుంకటికుదరులో కులే
 కులలాడు దావకముకంటె కనాకప్తముగానున్నది.
 టుట్టలోకక్కిన చి. తకందువలెపట్టుట్టుకొని యూ
 డిపడకున్నారేమి? క్రిందపెట్టిబోర్లించి పైన దడ్డుకట్ట
 తో బజాయింపగా నెండిపోయిన కంగపైరుగుబద్దల
 లాగు రాలుచున్నారు. ఇది యమానుషశృత్యము.

పరిపాలనా సాధనమునకు భరతనాట్యము చెప్పటిక.
 'షేమ్ లెస్ హేప్టీస్సెఫ్' నర్తించుట మన మనచేత కా
 దు. త్వరగా నావలకు బోదము.

ఓహో! ఏమిచిత్రము! ఏమిచిత్రము! క్రియకు
 విష్ణుని సాంచజన్యమును పూరించుచున్నాను ఎక్క
 డచూ ఏమి నుద్రేకమే. నామహా ముక్తకంఠము
 మనోహరమైన విష్ణుచక్రపుష్పనిగోలీకమై యెంతసా
 గనుగా, ఎంతముద్దుగా, ఎంతముచ్చటగా, ఎంతఉల్లా
 వముగా, ఎంతచల్లగా నెరలులపట్టు నడచిండుచున్న
 దోచూను. కాలుమీద కాలువేసి, నల్లనిబాబు పిల్లన
 గ్రోలి పట్టుపట్టినప్పుడు పనులు మేళుచునని నిలచి
 పోయినవని—పసిపిల్లలు సాంత్రాగలేకని—కాని
 జేవును కరలకుండా బిగిసిపోయినారని—పవిత్రసేనా
 లభానులు—సాలిచ్చుగొల్లభానులు—పమకొన్న
 గొల్లభానులు—పసిపిల్లలనువీడి, భర్తలనువీడి, భా
 గ్యాలువీడి, ఒకటేదవును, ఒకటే యుడా, అనివర్ణిస్తే

కవి గాడివైశ్యరత్నపుకంగాని బలుజమానుండు తల
 తిరుగుదురోమ. యసుకున్నాను. కాసి, యసుధవ
 ముమీద తెలిసినన్ని అదికేలయి నా తెలివితక్కువ
 దబాయంపని నాకేసిగ్గువే యుచున్నది. అదిగో చూసు.
 అబోసినోటి ముచ్చటకు—ఆ ముద్దగొంతుకలముక్తా
 ణుపులకు— ఆ మొద్దుబట్టుల మోటునరుపులకు
 మోహనడి, క్షాంభనక, గోడియనక, పిల్లనక, పెద్ద
 నక, నగలనక, నాచెమలనక, బ్రతుకనక, భాగ్య
 మనక, బాధనక, బాధనక, కులమువిడిచి—బలము
 విడిచి—చలమువిడిచి—సింహదలుపడిచి—సింగా
 రములువిడిచి—మహారాజసౌఖ్యములువిడిచి—మ
 హాసౌధములువిడిచి—నడిబట్టులుగట్టి—మహారా
 రంగమనక—నుంటులప్రోవనక—నూచునుడిగుం
 డమనక—అదరు బెదరుమంచి—అటుప బెలుకుమా
 ని—నిశ్చలముగా—నిర్మలముగా—నిమ్మకుసెలెత్తివ
 ళ్లు గుమ్ముగా కిట్టుగా నడచివచ్చి మేము పిమ్మని

కుమ్మలాడి యెటుకూలిపోవుచున్నారో చూడు. అది
 గోరోయ్, మన జ యుపోగువరాలము సిద్ధ . సుమతీ
 యని సిద్ధమయినది బట్టపిండినటు పేగున పిడివేసి
 వేచాలు, ఇస్తామి—వల్లించి చలాయించుటకు ఫస్టు
 మాటవట్టింపు నచ్చిందంటే నానామిరంగా, రాజ్య
 లు రాజ్యాలు తలక్రిందుచేసి—తారుమారుచేసి—
 తల్చిబ్బుచేసి—దశాయించి 'హింగన్న' కొట్టించుట
 కు 'బెస్ట్' మతంచెడి మాదిగవడికి మంగళహారతి వ
 ట్టినాడంటే మాలవాసికన్న కనాకష్టముగా పీసాలు,
 పీసాలు టోకున అన్యులవారి యాపొసంగటటుకు
 తయ్యారు—అంతా లేనినాడు మిష్టిమంసకు ముంద
 యి ఉపనయనమైన టిమాట యున్నదనుమతి యని
 సుతివేయటకు హాజరు—

లోకాలు లోకాలు దల్లడిల్లజేసిన నల్లని నానామి
 'బావనయ్య నాదేనయని' బాకాడొదినాడంటే బా
 ధెందుకు. తెలివితేటలకు దివిటీయంటే ధుమధుమ

లేదుకు. బ్రహ్మముఖాన్ని పుట్టినాడంటే భగభగలు
 భగభగలు—రుసరుసలు—రుంయి రుంయిలు—
 ఎందుకు? తాతముఖాన్నేకాదు దానిసిగ్ధరగ ప్రతి
 దానిముఖాన్నా లేన్నిపుట్టాడని భంకాకొట్టి—న
 గారావేసి—రండోలువాయించాలి—ఏడిపట్టినా మై
 స్థాయోగదా! సంఘక్షేమమునకై, ముట్టరాదని, చూ
 డరాదా మూలబెట్టినమూలవానిని చేతభాగ్యమునకై
 చేరదీయటో చేతులుగట్టుకొని సిద్ధమైనాడు. నీటి
 కాసులుగట్టి పగజెట్టియై పట్టుపుట్టుములు కట్టినవాడు
 ముందుగోటు 'రిజర్వ్' చేసికొనుటకు నర్వసన్యా
 సియగుటకు సూచేహింపడు. కాలముతప్పినప్పుడు గ
 డ్దంపట్టుకొని కాదలిపించగలడు. కర్మాటే కన్నలెట్టి
 జేసి కాళ్ళు కడిగిచుకొనగలడు. కాదని కలహము
 నకు కాదుచుతప్పితే అంగవస్త్రాసకు ఝారీ చెంబు
 అంటగట్టి—గిరగిరలు. తాటియాకునకు ఘంటాతగి
 లించినాడంటే గుట్టపుకాదు—లేడిపరుగు. పట్టుపట్టి

తే మూడుశేర్ల మూడు మూడుచిటికలలో 'మెస్సరెజిమ్' జాతికి "స్టోరురూమ్" వాటిపాడు. దేశానికి "రిజిస్ట్రార్ బ్యాంకు" జానదీపకళిక. నాబంగారు బాపన య్యని బ్రతికిబట్టకట్టనివ్వండి. ఈవడినుడుకులు తగ్గి కొంచె స్థాయిపడితే అగతాబూలమునకు — సభా కట్టుమునకు వాజరై, "ప్రజెంటుసార్" అనిపలుకు తాడనూడింది. తక్కినజాతులు తొక్కులాడతూ, గుడ్డమిటకరిస్తూ దవడలుతాటిస్తూ, చేతులు కాలిన వెనుక ఆకులకు దేవులైనతూ, వారివారి "రేంకు" ప్లోతిరుగా "స్టేట్, కాకపోతే చెవికదపాయింది కొని పోతాను. ఇది సిద్ధాంతము — "గోల్డెన్ రూల్" తప్పదు. తాతాచాగిగానిముద్ర. సరే వైపెట్టుకుపోదాము ఇది లక్ష్యీకటాక్షము. కథానాయకుని పుట్టునిల్లు. కలియగభర్తా మోగమనకు "కీ" మానవజీవితము. నకు 'శిఖామొవార్' సంసారపానపునకు సావవట్టిప రత్నం — అవతారిభుట్టం. బలేబాగున్నది. పోరుషమే

ప్రధానమైననాడు తుత్తీయుడై, భావమప్రధానమైన
 నాడు బాహ్యుడై, మాయప్రధానమైననాడు
 మాయఃమామగువయై, సేవప్రధానమైననాడు శూ-
 ద్రుడై, పవప్రధానమైననాడు పందియై, పాలించిన
పరిమేశ్వరుడు నేడు, కాలమచూచి కరుణచూచి
 క్షమాచూచి—యుక్తిచూచి, సమయమచూచి, సాధ-
 నమచూచి, ప్రాప్తిచూచి పొగరుచూచి ముది-
 చూచి చెడ్డచూచి, సరుకుచెలామణిచేయుట్టుకె వుట్టి
 నాడురా, 'కోమటిపిరికి నూతులో ఉరికి' అనేవాటిలో
 అందుకే, మందుకు నడవమని కొంతసేపు, కాదు
 కాదు అగుమని కొంతసేపు, సరుకునాణెముకొంత
 సేపు, చాలదని కొంతసేపు చూసే లేదనికొంతసేపు
 ముగిందుకాలుమోపి వెనుకకాలులేయమని కొం-
 తసేపు, ముచ్చికముమ్మాటల కొంతసేపు, లాభపాటె
 కాదని కొంతసేపు, పాడినదిపాడక, వేసినదివేయక,
 దిగువులుమార్చి లోపలిపరిశుభ్యని—వైపరిశుభ్యని-

అగ్ని పరీక్షయని—అఖరు పరీక్ష కుని, గడువులు పెట్టి,
బెడరించి, బెల్లించి, పీడించి, నానవేసుకొని కూర్చు
న్నాడు. వాయిదాలు వేసి యెగగుంటి—దిగగుంటి,
మేకుతాపడంచేసి, ముగ్గులోకిది పి, బడచేసి, కత్తి
రించి, మార్కెట్టు రేటుపై పాటకొటి వేయుటకు సిద్ధ
ముగానున్నాడు. పట్టుభగధగలతో బుగారునిగగ
లతో, సబ్బుతళతళలతో, ఇస్తిరీకి పెళపెళలతో అత్త
రుఘుమఘునులతో, సోకుబహుంచుబాతి “ప్రీడమ్”
బిడాయించి అసలునరకు, నికార్సయినది నిలిపిదేశము
ను రక్షించినాడు.

లోవలిగుట్టు పెరుమాళ్ళ కరుకగాని, దీనిభావమే
మొత్తిరునులేళాయని, పైకిపోదాము. ఆహాహా! ఆ
న్యాయము—“అయిన్ జేజలై, హెడ్ గిడ్డియై, బైన్
వర్కుస్తావ్,, అయ్యేసిచ్చేవన్,, లోకడ్డము. పోసి
గానీ, లాంకోటు నానామలు, లాభనాటిలోపడి,
లోభానముందులాభము చూడకపోయినా, చంక

పుస్తకాల వెంకయ్యలకైనా, శాకదోచి పాత్రపోషణకు పాటుపడవద్దూ. కావ్యములో—కథాభాగములో—సుఖ్యమైన పాత్రమే రసాభాసమైనదేమి? ఈయవకీర్తి—కళంకము, కాటుకమచ్చ—గ్రహణమొట్టి, స్వరగా “రికవర్” చేసికొని, తరతరముల వారు వీరిపైనుమ్మెత్తిపోయకుండా, “క్రిటిసిజమ్” చేసి, దుంచుతెప్పకుండా, యిక నైనా వైస్ సైప్ తీసికోకపోతే, మహాపుణ్యకాలములో, కుక్కనాట్టినకుండా పోతారు కక్కినకూడా పోతారు. “వేస్తులేండు” క్రిందనమో జయిపోతారు. “స్కీర్ కోగ్)” క్రిందపాతుకుపోతారు. వారిమీదనేయాధారపడి “మీన్సు” కై ‘నాస్సెక్సు’ పాతాలుచెప్పే, పంతులయ్యలుకూడా “వైల్డుబ్రూట్సు” క్రిందనేజమ. పంతులమ్మలో మనంచెప్పలేము.

సరేకానీ మరొక్క “సైప్పు” “పూర్ నేషన్” దీని పూదయము, గోధుమపిండివంటిది. లక్కవంటిది మైనంవంటిది. మైదాపిండివంటిది. ఈపట్టుతప్పేనా,

గట్టుచేసి నోదావరిగట్టు పడవలసినదే. శాలిలేకు—
 గీతలేకు—నీతీలేకు సరెకదా“కాలస్తాన్” చేసి, యా
 జేప్పి, మచ్చులోగలిపి, కసితీర్చుకుంటారు. దీపికతో
 పట్టుకట్టి ఒక్కయిద్దరుమక్కినారంటే గండంగడచి
 పిండుబయటకువస్తుంది. బాగిగొప్ప—నీతిగొప్ప—
 దేశంగొప్ప—కందుకొండలతో వెలిగిపోతుంది.
 అప్పుడు అనపూర్వవేదాలు—శాస్త్రాలు తర్కాలు
 కాన్యాలు—కాటకాలు—భోగాలు—రాగాలు—
 మహావైధిసముదాయం, నీతితో, డాబుతో, డాబుముతో,
 బంగారుపాకతో బైబియాంచి రాజవీధిని జరూయిం
 చియూగేగుతాయి. కప్పులు, గాయకులు, పండితా
 న్నలు, కీరవాణులు, కైవారములు సేతు వేగనూస్త
 లు బరాబరులు సేతు, అచార్యుని స్వస్థివాచకధ్వను
 లతో, ఉపాంగస్తులిమేళపునాట్యమలతో భారతిసా
 మ్రాజ్యబుష్కే భారతిదేశసింహాసనమున, అహింసావ్ర
 తస్థాపనాచార్యులగు మహాత్ముల యాశీర్వాదబలము

చే నధ్యస్థించి మా క్షవంతరములో ముద్దగీతములు బాటి,
 భారతజాతి స్వేచ్ఛానీవాటమలను దెరచి గృహప్రదేశ
 మొసర్చి, సింహనాటములు. జయభేరి మోగించును.
 లేక, మిరివాడుల మేడి దిగి పులలో అతివాడుల పగ
 పై పులలో—జాతీయముల మూతిముడి పులలో—
 నడిదుడుకులలో, హెచ్చునెక్కులలో, హడావుడులలో,
 తేడావచ్చినట్టులునా, మునుపచెడి—మంగళాలుపాడి
 మా హాక స్టాన్లనుండి మున, మా డి పో న ల
 సినదే, తెలిసిన బాబూ ! జాగ్రత్త ! బ్రాహ్మ
 ణ బ్రాహ్మణేతరసమస్త హాళక్కి, క్రైస్తవపంచమ
 భేదముహాళక్కి—హిందూముసలముసల లదాయి
 హాళక్కి—జాతిమతభేదాలు హాళక్కి—ఉద్యోగ
 గాల హాళక్కి డిల్లెలుట హాళక్కి అతాహాళక్కి.
 “చీలించిపాలించరా—పాలించిచూడరా—ఫరంగీల
 మహిమా” అన్నాదాని, పరమహన్యం—తీరుమంత్రిం
 ఆయ పుపట్టు—“క్రైడ్ సీక్రీట్” జ్ఞానకంపచ్చిదా

భద్రము. నేనుపోతాను. మరి మొక సారి కలిసికొందా
ము. నెలవు. — సలాము — నమ స్తారము — రాంరాం-
అంతా హుళ క్కే, కళకంచీకి నెల్లండి — మనం యింటికి
వచ్చాము.



10 582

